

- O mes tam katinui tik kaukšt
snepelias per galvą, - ūžlūnėja
ja varnėnukas.

Lioeliai grojā skaubiaus smi-
keliai, ir mes norūne šokti. No
četuri išsiunti basėims, bet xemelė
neleidžia. Lakstutume po ūžlą
smelę, jei, saulei karščiuo žil-
dytis. Liūdume į vyturėli, kuris
skardena, melyna padangė. Bū-
tu gera, kad ir mes parastume
paikščiaiš derajūnais.

4

Ptaikytas luktantai

Kriaučiai (kriaučiai) vysniai,

daivės, eglutes, mergaites, pasa-
kaites.

- O mes tam katinui tik kaukšt
snepelias per galvą, - ūžlūnėja
ja varnėnukas. } ?

Atpasakojimas

Vyturėlis

Seniai, labai seniai gyveno saule
ir vyturėlis. Jis saulei giedoję gra-
žias gėsmeses. Kartą saule
Kartą saule parasi:

- Vyturėlė, atskruok prie manė į
ovečius.

Vyturėlis parakė:

- Gerai, atskrušiu.

Apsimengė vyturėlis, užsidėjo

1976, 24.

Keprue ir išskrido į sveciūs pas
saulę. Bėstiniškumas vyturėlis sur-
tiko, vėjas.

Vėjas paklausė:

- Kuri skrendi, vyturėli?
- Pas saulę į sveciūs, - atsakė vyturėlis.
- Tai gal tu jaučios ir darinėles girdi?
- + Paklausė, vėjas.
- + Vyturėlis atsakė:
- Taip, ois giedu jaučiai griesimės.
- Tai gal iš man negiedosi? - paklausė vėjas.

Vyturėlis atsakė:

- Ne, eis tau negiedosis.

Vėjas laisrai supylko, ir pūstelė-
~~j~~^s numetė kepruke. Vyturėlis greitai
skrido pasiunti keprukos. Pasiekėmes
jis vėl skrido į sveciūs, bet vėjas

jaun numetė ir numetė kepruke.
Taip praejo kel' savas dienai, bet
vyturėlis nenuaskrido pas saulę.
Todėl vyturėlis skrydžiamas tai
nusidėdžia, tai pakyla, vos vėjas
jaun laeprių numeta.

5-

Diktantai

1998 11 26.

Grižta viena branta
bitė arkesciu iš darbo ir
girdi, kad avilių kaičius
vyksta. Vises bitės + užier,
zyzgia, dūzgia, lyg kai
jau, priartėti. Gircėti ir
dusles nurodymais.